

ZAKON

O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE KAZAHSTAN O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJU PORESKE EVAZIJE U ODNOSU NA POREZE NA DOHODAK I NA IMOVINU

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazahstan o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu, potpisan 28. avgusta 2015. godine u Aštani, u originalu na srpskom, kazaškom, ruskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazahstan o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu u originalu na srpskom jeziku glasi:

UGOVOR

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE SRBIJE

I

VLADE REPUBLIKE KAZAHSTAN

O IZBEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
I SPREČAVANJU PORESKE EVAZIJE U ODNOSU NA POREZE NA
DOHODAK I NA IMOVINU

VLADA REPUBLIKE SRBIJE

I

VLADA REPUBLIKE KAZAHSTAN

u želji da zaključe Ugovor o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu, sporazumele su se o sledećem:

Član 1.

LICA NA KOJA SE PRIMENJUJE UGOVOR

Ovaj ugovor primenjuje se na lica koja su rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

Član 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMENJUJE UGOVOR

1. Ovaj ugovor primenjuje se na poreze na dohodak i na imovinu koje zavodi država ugovornica ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave, nezavisno od načina naplate.

2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi koji se zavode na ukupan dohodak, na ukupnu imovinu ili na delove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitak od otuđenja pokretnih stvari ili nepokretnosti, poreze na ukupne iznose zarada koje isplaćuju preduzeća, kao i poreze na prirast imovine.

3. Porezi na koje se primenjuje ovaj ugovor su:

- 1) u Srbiji:
 - porez na dobit pravnih lica;
 - porez na dohodak građana;
 - porez na imovinu.

(u daljem tekstu: „srpski porez”);

- 2) u Kazahstanu:

- poreza na dobit pravnih lica;
- porez na dohodak građana;
- porez na imovinu pravnih i fizičkih lica.

(u daljem tekstu: „kazahstanski porez”).

4. Ugovor se primenjuje i na iste ili bitno slične poreze koji se posle datuma potpisivanja ovog ugovora zavedu pored ili umesto postojećih poreza. Nadležni organi država ugovornica obaveštavaju jedni druge o značajnim promenama izvršenim u njihovim poreskim zakonima.

Član 3.

OPŠTE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog ugovora:

- 1) izrazi „država ugovornica” i „druga država ugovornica” označavaju Srbiju ili Kazahstan, zavisno od smisla;
- 2) izraz „Srbija” označava Republiku Srbiju, a upotrebljen u geografskom smislu označava teritoriju Republike Srbije;
- 3) izraz „Kazahstan” označava Republiku Kazahstan, a upotrebljen u geografskom smislu, izraz „Kazahstan” uključuje državnu teritoriju Republike Kazahstan, i područja gde Kazahstan vrši suverena prava i jurisdikciju u skladu sa svojim zakonodavstvom i međunarodnim ugovorima u kojima je ugovorna strana;
- 4) izraz „državljanin” označava:
 - fizičko lice koje ima državljanstvo države ugovornice;
 - pravno lice, partnerstvo ili udruženje koje takav status ima
 - na osnovu zakonodavstva važećeg u državi ugovornici.
- 5) izraz „lice” obuhvata fizičko lice, kompaniju i svako drugo društvo lica;
- 6) izraz „kompanija” označava pravno lice ili bilo koji entitet koji se smatra pravnim licem za poreske svrhe;
- 7) izrazi „preduzeće države ugovornice” i „preduzeće druge države ugovornice” označavaju preduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice, odnosno preduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- 8) izraz „međunarodni saobraćaj” označava saobraćaj brodom ili vazduhoplovom koji obavlja preduzeće čije se sedište stvarne uprave nalazi u državi ugovornici, osim ako se saobraćaj obavlja brodom ili vazduhoplovom isključivo između mesta u drugoj državi ugovornici;
- 9) izraz „nadležan organ” označava:
 - u Srbiji, Ministarstvo finansija ili njegovog ovlašćenog predstavnika;
 - u Kazahstanu, Ministarstvo finansija ili njegovog ovlašćenog predstavnika.

2. Kada država ugovornica primenjuje Ugovor, svaki izraz koji u njemu nije definisan ima značenje, osim ako kontekst ne zahteva drugačije, prema zakonu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Ugovor primenjuje i značenje prema

važećim poreskim zakonima koje primenjuje ta država ugovornica ima prednost u odnosu na značenje koje tom izrazu daju drugi zakoni te države ugovornice.

Član 4.

REZIDENT

1. Izraz „rezident države ugovornice”, za potrebe ovog ugovora, označava lice koje, prema zakonima te države ugovornice, podleže oporezivanju u toj državi ugovornici po osnovu svog prebivališta, boravišta, sedišta uprave ili drugog merila slične prirode, i uključuje tu državu ugovornicu, njenu političku jedinicu ili jedinicu lokalne samouprave. Ovaj izraz ne obuhvata lice koje u toj državi ugovornici podleže oporezivanju samo za dohodak iz izvora u toj državi ugovornici ili samo za imovinu koja se u njoj nalazi.

2. Ako je, prema odredbi stava 1. ovog člana, fizičko lice rezident obe države ugovornice, njegov se status određuje na sledeći način:

- 1) smatra se da je rezident samo države ugovornice u kojoj ima stalno mesto stanovanja; ako ima stalno mesto stanovanja u obe države ugovornice, smatra se da je rezident samo države ugovornice sa kojom su njegove lične i ekonomske veze tešnje (središte životnih interesa);
- 2) ako ne može da se odredi u kojoj državi ugovornici ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema stalno mesto stanovanja, smatra se da je rezident samo države ugovornice u kojoj ima uobičajeno mesto stanovanja;
- 3) ako ima uobičajeno mesto stanovanja u obe države ugovornice ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se da je rezident samo države ugovornice čiji je državljanin;
- 4) ako status rezidenta fizičkog lica ne može da se odredi na osnovu prethodnih odredaba podst. 1) do 3) ovog stava, tada će nadležni organi država ugovornica rešiti pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, prema odredbi stava 1. ovog člana lice, osim fizičkog, rezident obe države ugovornice, smatra se da je rezident samo države ugovornice u kojoj se nalazi njegovo sedište stvarne uprave.

Član 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Izraz „stalna poslovna jedinica”, za potrebe ovog ugovora, označava stalno mesto preko koga preduzeće potpuno ili delimično obavlja poslovanje.

2. Pod izrazom „stalna poslovna jedinica” podrazumeva se naročito:

- 1) sedište uprave;
- 2) ogranak;
- 3) poslovnicu;
- 4) fabriku;
- 5) radionicu;
- 6) prodajno mesto;
- 7) skladište lica koje obezbeđuje usluge uskladištenja za druga lica; i

8) rudnik, izvor nafte ili gasa, kamenolom, oprema za bušenje ili brod ili drugo mesto istraživanja ili vađenja prirodnih bogatstava, kao i nadzorne delatnosti u vezi sa navedenim.

3. Izraz „stalna poslovna jedinica” obuhvata i:

- 1) gradilište, građevinski, montažni ili instalacioni rad ili nadzorne delatnosti u vezi sa tim radom, ali samo ako takvo gradilište, rad ili delatnosti traju duže od 9 meseci;
- 2) pružanje usluga, uključujući konsultantske usluge, od strane preduzeća preko zaposlenih ili drugog osoblja angažovanog od strane preduzeća za te potrebe, ali samo ako se delatnosti te vrste obavljaju (za isti ili povezan rad) u državi ugovornici u periodu ili periodima koji ukupno traju duže od 183 dana u bilo kojem periodu od dvanaest meseci.

Za potrebe ovog podstava, ako je preduzeće države ugovornice koje pruža usluge u drugoj državi ugovornici, u toku nekog vremenskog perioda, povezano sa drugim preduzećem koje u toj drugoj državi ugovornici pruža suštinski slične usluge za isti rad ili za povezane radove, preko jednog ili više fizičkih lica koja su, u toku tog perioda, prisutna u drugoj državi ugovornici i koja pružaju te usluge u toj drugoj državi ugovornici, smatra se da prvopomenuto preduzeće u toku tog vremenskog perioda, preko tih fizičkih lica, pruža usluge u drugoj državi ugovornici, za isti rad ili za povezane radove. Za potrebe prethodne rečenice, smatra se da je preduzeće povezano sa drugim preduzećem ukoliko jedno preduzeće posredno ili neposredno kontroliše drugo preduzeće ili i jedno i drugo preduzeće, posredno ili neposredno, kontrolišu ista lica, nezavisno od toga da li su ta lica rezidenti jedne ili druge države ugovornice.

4. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, pod izrazom „stalna poslovna jedinica” ne podrazumeva se:

- 1) korišćenje objekata i opreme isključivo u svrhe uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili robe koja pripada preduzeću;
- 2) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
- 3) održavanje zalihe dobara ili robe koja pripada preduzeću isključivo sa svrhom da je drugo preduzeće preradi;
- 4) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu kupovine dobara ili robe ili pribavljanja obaveštenja za preduzeće;
- 5) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za preduzeće, svake druge delatnosti koja ima pripremni ili pomoćni karakter;
- 6) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu delatnosti navedenih u podst. 1) do 5) ovog stava u bilo kojoj kombinaciji, pod uslovom da je ukupna delatnost stalnog mesta poslovanja koja nastaje iz ove kombinacije pripremnog ili pomoćnog karaktera.

5. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, kada lice - osim zastupnika sa samostalnim statusom na koga se primenjuje stav 6. ovog člana - radi u ime preduzeća i ima i uobičajeno koristi u državi ugovornici ovlašćenje da zaključuje ugovore u ime preduzeća, smatra se da to preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u odnosu na delatnosti koje to lice obavlja za preduzeće, osim ako su delatnosti tog lica ograničene na delatnosti navedene u stavu 4. ovog člana

koje, ako bi se obavljale preko stalnog mesta poslovanja, ne bi ovo stalno mesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stava.

6. Ne smatra se da preduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što u toj državi ugovornici obavlja svoje poslove preko posrednika, generalnog komisionog zastupnika ili drugog predstavnika sa samostalnim statusom ako ta lica deluju u okviru svoje redovne poslovne delatnosti. Međutim, kada predstavnik obavlja delatnost u potpunosti ili gotovo u potpunosti u ime preduzeća, a u njihovim trgovinskim i finansijskim odnosima su dogovoreni ili nametnuti uslovi koji se razlikuju od uslova koje bi dogovorila nezavisna preduzeća, on se neće smatrati predstavnikom sa samostalnim statusom prema značenju iz ovog stava.

7. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, smatra se da osiguravajuće društvo države ugovornice, osim u vezi sa reosiguranjem, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, ako na teritoriji te druge države ugovornice naplaćuje premije ili osigurava rizike koji u njoj nastaju, preko lica koje nije predstavnik sa samostalnim statusom na koga se primenjuje stav 6. ovog člana.

8. Činjenica da kompanija koja je rezident države ugovornice kontroliše ili je pod kontrolom kompanije koja je rezident druge države ugovornice ili koja obavlja poslovanje u toj drugoj državi ugovornici (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi nije dovoljna da se jedna kompanija smatra stalnom poslovnom jedinicom druge kompanije.

Član 6.

DOHODAK OD NEPOKRETNOSTI

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nepokretnosti (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) koja se nalazi u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Izraz „nepokretnost” ima značenje prema zakonu države ugovornice u kojoj se odnosna nepokretnost nalazi. Ovaj izraz u svakom slučaju obuhvata pripatke nepokretnosti, stočni fond i opremu koja se koristi u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primenjuju odredbe opšteg zakona o zemljišnoj svojini, plodouživanje nepokretnosti i prava na promenljiva ili stalna plaćanja kao naknade za iskorišćavanje ili za pravo na iskorišćavanje mineralnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava. Brodovi i vazduhoplovi ne smatraju se nepokretnostima.

3. Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se na dohodak koji se ostvari neposrednim korišćenjem, iznajmljivanjem ili drugim načinom korišćenja nepokretnosti.

4. Odredbe st. 1. i 3. ovog člana primenjuju se i na dohodak od nepokretnosti preduzeća i na dohodak od nepokretnosti koja se koristi za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti.

Član 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit preduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako preduzeće obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice, dobit preduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo do iznosa koji se pripisuje toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. Zavisno od odredbe stava 3. ovog člana, kada preduzeće države ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici se toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla da ostvari da je bila odvojeno i posebno preduzeće koje se bavi istim ili sličnim delatnostima, pod istim ili sličnim uslovima i da je poslovala potpuno samostalno sa preduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri određivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se troškovi koji su učinjeni za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući troškove upravljanja i opšte administrativne troškove, bilo u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili na drugom mestu.

4. Ako je uobičajeno da se u državi ugovornici dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje na osnovu raspodele ukupne dobiti preduzeća na njegove posebne delove, rešenje iz stava 2. ovog člana ne sprečava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodelom odredi dobit koja se oporezuje; usvojeni metod raspodele treba da bude takav da rezultat bude u skladu s načelima koja su sadržana u ovom članu.

5. Ako su informacije kojima raspolaže nadležni organ države ugovornice nedovoljne za utvrđivanje dobiti koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici preduzeća, odredbe ovog člana ne utiču na primenu bilo kojih zakona ili propisa te države ugovornice koji se odnose na utvrđivanje poreske obaveze te stalne poslovne jedinice, na osnovu procene dobiti na koju stalna poslovna jedinica treba da plati porez, izvršene od strane nadležnog organa te države ugovornice, pod uslovom da zakoni ili propisi budu primenjeni u skladu sa principima ovog člana, uz uvažavanje informacija kojima raspolaže nadležni organ države ugovornice.

6. Stalnoj poslovnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna poslovna jedinica samo kupuje dobra ili robu za preduzeće.

7. Za potrebe prethodnih stavova ovog člana, dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici određuje se istom metodom iz godine u godinu, osim ako postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drukčije.

8. Kada dobit obuhvata delove dohotka koji su regulisani posebnim članovima ovog ugovora, odredbe ovog člana ne utiču na odredbe tih članova.

Član 8.

MEĐUNARODNI SAOBRAĆAJ

1. Dobit od obavljanja međunarodnog saobraćaja brodom ili vazduhoplovom oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

2. Ako se sedište stvarne uprave preduzeća koje se bavi brodskim saobraćajem nalazi na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda ili, ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je rezident korisnik broda.

3. Odredba stava 1. ovog člana primenjuje se i na dobit od učešća u pulu, zajedničkom poslovanju ili međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Član 9.

POVEZANA PREDUZEĆA

1. Ako

- 1) preduzeće države ugovornice učestvuje neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća druge države ugovornice, ili
- 2) ista lica učestvuju neposredno ili posredno u upravljanju, kontroli ili imovini preduzeća države ugovornice i preduzeća druge države ugovornice

i ako su i u jednom i u drugom slučaju, između ta dva preduzeća, u njihovim trgovinskim ili finansijskim odnosima, dogovoreni ili nametnuti uslovi koji se razlikuju od uslova koji bi bili dogovoreni između nezavisnih preduzeća, dobit koju bi, da nema tih uslova, ostvarilo jedno od preduzeća, ali je zbog tih uslova nije ostvarilo, može se uključiti u dobit tog preduzeća i shodno tome oporezovati.

2. Ako država ugovornica uključuje u dobit preduzeća te države ugovornice dobit za koju je preduzeće druge države ugovornice oporezovano u toj drugoj državi ugovornici i, shodno tome je oporezuje i, ako je tako uključena dobit ona dobit koju bi preduzeće prvopomenute države ugovornice ostvarilo da su uslovi dogovoreni između ta dva preduzeća bili oni uslovi koje bi dogovorila nezavisna preduzeća, ta druga država ugovornica vrši odgovarajuću korekciju iznosa poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Prilikom vršenja te korekcije, vodiće se računa o ostalim odredbama ovog ugovora i, ako je to potrebno, nadležni organi država ugovornica međusobno će se konsultovati.

Član 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje kompanija rezident države ugovornice rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Dividende se mogu oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende, u skladu sa zakonima te države ugovornice, ali ako je stvarni vlasnik dividendi rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od:

- 1) 10 odsto bruto iznosa dividendi ako je stvarni vlasnik kompanija (izuzimajući partnerstvo) koja neposredno ima najmanje 25 odsto kapitala kompanije koja isplaćuje dividende;
- 2) 15 odsto bruto iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stav ne utiče na oporezivanje dobiti kompanije iz koje se dividende isplaćuju.

3. Izraz „dividende”, u ovom članu, označava dohodak od akcija ili drugih prava učešća u dobiti koja nisu potraživanja duga, kao i dohodak od drugih prava kompanije koji je poreski izjednačen sa dohotkom od akcija u zakonima države ugovornice čiji je rezident kompanija koja vrši raspodelu.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik dividendi, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident kompanija koja isplaćuje dividende preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ugovornici ili obavlja u toj drugoj državi ugovornici samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi ugovornici, a akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Ako kompanija koja je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može da zavede porez na dividende koje isplaćuje kompanija, osim ako su te dividende

isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako akcije na osnovu kojih se dividende isplaćuju stvarno pripadaju stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti da neraspodeljenu dobit kompanije oporezuje porezom na neraspodeljenu dobit kompanije, čak i ako se isplaćene dividende ili neraspodeljena dobit u potpunosti ili delimično sastoje od dobiti ili dohotka koji su nastali u toj drugoj državi ugovornici.

6. Izuzetno od bilo koje druge odredbe ovog ugovora, ako kompanija koja je rezident države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu, dobit stalne poslovne jedinice može se u toj drugoj državi ugovornici oporezovati dodatnim porezom, u skladu sa njenim zakonom, ali tako razrezan dodatni porez ne može biti veći od 10 odsto od iznosa te dobiti, nakon odbitka poreza na dohodak ili drugih poreza na dohodak koji se na tu dobit razrezuju u toj drugoj državi ugovornici.

7. Odredbe ovog člana ne primenjuju se ukoliko je glavni razlog ili jedan od glavnih razloga ma kog lica koje se bavi emitovanjem ili prenosom akcija ili drugih prava na osnovu kojih se dividende isplaćuju, bio korišćenje pogodnosti ovog člana, putem emitovanja ili prenosa.

Član 11.

KAMATA

1. Kamata koja nastaje u državi ugovornici a isplaćuje se rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Kamata se može oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje, u skladu sa zakonima te države ugovornice, ali ako je stvarni vlasnik kamate rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa kamate.

3. Izuzetno od odredbe stava 2. ovog člana, kamata koja nastaje u državi ugovornici a isplaćuje se rezidentu druge države ugovornice oporezuje se samo u toj drugoj državi ugovornici ako je primalac stvarni vlasnik kamate i ako kamatu ostvari:

- 1) vlada druge države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave;
- 2) centralna ili narodna banka druge države ugovornice.

4. Izraz „kamata”, u ovom članu, označava dohodak od potraživanja duga svake vrste, nezavisno od toga da li su obezbeđena zalogom i da li se na osnovu njih stiče pravo na učešće u dobiti dužnika, a naročito dohodak od državnih hartija od vrednosti i dohodak od obveznica ili zapisa, uključujući premije i nagrade na takve hartije od vrednosti, obveznice ili zapise.

5. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik kamate, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj kamata nastaje, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi ugovornici ili ako obavlja u toj drugoj državi ugovornici samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj državi ugovornici, a potraživanje duga na koje se plaća kamata je stvarno povezano s tom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se primenjuju, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatilac kamate rezident te države ugovornice. Kada lice koje plaća kamatu, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u toj državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je povezan dug na koji se plaća kamata, a tu kamatu

snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalna baza, smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

7. Ako iznos kamate, zbog posebnog odnosa između platioca kamate i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu potraživanje duga za koje se ona plaća, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca kamate i stvarnog vlasnika, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi bio ugovoren da takvog odnosa nema. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

8. Odredbe ovog člana ne primenjuju se ukoliko je glavni razlog ili jedan od glavnih razloga ma kog lica koje se bavi zasnivanjem ili prenosom potraživanja duga za koje se plaća kamata, bio korišćenje pogodnosti ovog člana, putem zasnivanja ili prenosa.

Član 12.

AUTORSKE NAKNADE

1. Autorske naknade koje nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Autorske naknade mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države ugovornice, ali ako je stvarni vlasnik autorskih naknada rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa autorskih naknada.

3. Izraz „autorske naknade”, u ovom članu, označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za korišćenje ili za pravo korišćenja autorskog prava na književno, umetničko ili naučno delo, uključujući bioskopske filmove ili filmove ili trake za televiziju ili radio, kao i na softveru, kao i za korišćenje ili za pravo korišćenja patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka ili za korišćenje ili za pravo korišćenja industrijske, komercijalne ili naučne opreme ili za obaveštenja koja se odnose na industrijska, komercijalna ili naučna iskustva.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik autorskih naknada, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj autorske naknade nastaju, preko stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici ili u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, a pravo ili imovina na osnovu kojih se autorske naknade plaćaju stvarno pripadaju toj stalnoj poslovnoj jedinici ili stalnoj bazi. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici kada je isplatilac rezident te države ugovornice. Kada lice koje plaća autorske naknade, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u državi ugovornici stalnu poslovnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja autorskih naknada, a te autorske naknade padaju na teret te stalne poslovne jedinice ili stalne baze, smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalna baza.

6. Ako iznos autorskih naknada, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu korišćenje, pravo ili informaciju za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi tada bio ugovoren. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se

saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

7. Odredbe ovog člana ne primenjuju se ukoliko je glavni razlog ili jedan od glavnih razloga ma kog lica koje se bavi ostvarivanjem ili prenosom prava ili imovine na osnovu kojih se autorske naknade plaćaju, bio korišćenje pogodnosti ovog člana, putem ostvarivanja ili prenosa.

Član 13.

NAKNADE ZA TEHNIČKE USLUGE

1. Naknade za tehničke usluge koje nastaju u državi ugovornici a isplaćuju se rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Naknade za tehničke usluge mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju, u skladu sa zakonima te države ugovornice, ali ako je stvarni vlasnik naknada za tehničke usluge rezident druge države ugovornice, razrezan porez ne može biti veći od 10 odsto bruto iznosa naknada za tehničke usluge.

3. Izraz „naknade za tehničke usluge”, u ovom članu, označava plaćanja bilo koje vrste koja su primljena kao naknada za pružanje menadžerskih, tehničkih ili konsultantskih usluga.

4. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne primenjuju se ako stvarni vlasnik naknada za tehničke usluge, rezident države ugovornice, obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici u kojoj naknade za tehničke usluge nastaju, preko stalne jedinice koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, a naknade za tehničke usluge su stvarno povezane sa tom stalnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju primenjuju se, prema potrebi, odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

5. Smatra se da naknade za tehničke usluge nastaju u državi ugovornici kada je isplatilac rezident te države ugovornice. Kada lice koje plaća naknade za tehničke usluge, bez obzira na to da li je rezident države ugovornice, ima u državi ugovornici stalnu jedinicu ili stalnu bazu u vezi sa kojom je nastala obaveza plaćanja naknada za tehničke usluge, a te naknade za tehničke usluge padaju na teret te stalne jedinice ili stalne baze, smatra se da naknade za tehničke usluge nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna jedinica ili stalna baza.

6. Ako iznos naknada za tehničke usluge, zbog posebnog odnosa između platioca i stvarnog vlasnika ili između njih i trećeg lica, imajući u vidu usluge za koje se one plaćaju, prelazi iznos koji bi bio ugovoren između platioca i stvarnog vlasnika da takvog odnosa nema, odredbe ovog člana primenjuju se samo na iznos koji bi tada bio ugovoren. U tom slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje se saglasno zakonima svake države ugovornice, imajući u vidu ostale odredbe ovog ugovora.

7. Odredbe ovog člana ne primenjuju se ukoliko je glavni razlog ili jedan od glavnih razloga ma kog lica koje se bavi pružanjem usluga ili prenosom prava na osnovu kojih se plaćaju naknade za tehničke usluge, bio korišćenje pogodnosti ovog člana, putem pružanja ili prenosa.

Član 14.

KAPITALNI DOBITAK

1. Dobitak koji ostvari rezident države ugovornice od otuđenja nepokretnosti navedene u članu 6. ovog ugovora, a koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobitak od otuđenja pokretnih stvari koje čine deo poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili od pokretnih stvari koje pripadaju stalnoj bazi koju koristi rezident države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti, uključujući i prihode od otuđenja te stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s celim preduzećem) ili stalne baze, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Dobitak od otuđenja brodova ili vazduhoplova koji se koriste u međunarodnom saobraćaju ili od pokretnih stvari koje služe za korišćenje tih brodova ili vazduhoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

4. Dobitak koji ostvari rezident države ugovornice od otuđenja akcija ili uporedivih interesa koji više od 50 odsto svoje vrednosti ostvaruju neposredno ili posredno od nepokretnosti koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

5. Dobitak od otuđenja imovine, osim imovine navedene u st. 1, 2, 3. i 4. ovog člana, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je rezident lice koje je otuđilo imovinu.

Član 15.

SAMOSTALNE LIČNE DELATNOSTI

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih delatnosti ili od drugih samostalnih delatnosti oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim:

- 1) ako za obavljanje svojih delatnosti ima stalnu bazu koju redovno koristi u drugoj državi ugovornici; u tom slučaju, samo deo dohotka koji se pripisuje toj stalnoj bazi može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici; ili
- 2) ako boravi u drugoj državi ugovornici u periodu ili u periodima koji ukupno traju 183 dana ili duže u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini; u tom slučaju, samo deo dohotka koji se ostvaruje od delatnosti koje se obavljaju u toj drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Izraz „profesionalne delatnosti” posebno obuhvata samostalne naučne, književne, umetničke, obrazovne ili nastavne delatnosti, kao i samostalne delatnosti lekara, advokata, inženjera, arhitekata, stomatologa i računovođa.

Član 16.

DOHODAK IZ RADNOG ODNOSA

1. Zavisno od odredaba čl. 17, 19, 20, 21. i 22. ovog ugovora, zarade, naknade i druga slična primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog

odnosa oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se rad obavlja u drugoj državi ugovornici, takva primanja koja se u njoj ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, primanja koja rezident države ugovornice ostvari iz radnog odnosa u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvopomenutoj državi ugovornici:

- 1) ako primalac boravi u drugoj državi ugovornici u periodu ili periodima koji ukupno ne prelaze 183 dana u periodu od dvanaest meseci koji počinje ili se završava u odnosnoj poreskoj godini, i
- 2) ako se primanja isplaćuju od strane ili u ime poslodavca koji nije rezident druge države ugovornice, i
- 3) ako primanja ne padaju na teret stalne poslovne jedinice ili stalne baze koju poslodavac ima u drugoj državi ugovornici.

3. Izuzetno od prethodnih odredaba ovog člana, primanja ostvarena iz radnog odnosa obavljenog na brodu i vazduhoplovu u međunarodnom saobraćaju, mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

Član 17.

PRIMANJA DIREKTORA

Primanja direktora i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice, u svojstvu člana odbora direktora ili drugog sličnog organa kompanije koja je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Član 18.

UMETNICI I SPORTISTI

1. Izuzetno od odredaba čl. 15. i 16. ovog ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač od ličnog obavljanja delatnosti pozorišnog, filmskog, radio ili televizijskog umetnika, muzičara ili sportiste u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako dohodak od lično obavljenih delatnosti izvođača ili sportiste ne pripada lično izvođaču ili sportisti nego drugom licu, taj dohodak se, izuzetno od odredaba čl. 7, 15. i 16. ovog ugovora, može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su obavljene delatnosti izvođača ili sportiste.

3. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od lično obavljenih delatnosti izvođača ili sportiste oporezuje se samo u toj državi ugovornici, ako su te delatnosti u potpunosti ili većim delom finansirane iz javnih fondova jedne ili obe države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave ili su delatnosti obavljene u drugoj državi ugovornici u okviru programa kulturne ili sportske razmene koji su dogovorile obe države ugovornice.

Član 19.

PENZIJE

Zavisno od odredaba stava 2. člana 20. ovog ugovora, penzije i druga slična primanja koja se isplaćuju rezidentu države ugovornice po osnovu ranijeg radnog odnosa oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Član 20.

DRŽAVNA SLUŽBA

1. 1) Zarade, naknade i druga slična primanja koje plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave fizičkom licu, za usluge učinjene toj državi ugovornici ili političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
- 2) Zarade, naknade i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge učinjene u toj drugoj državi ugovornici, a fizičko lice je rezident te druge države ugovornice koje je:
 - (1) državljanin te druge države ugovornice; ili
 - (2) koje nije postalo rezident te druge države ugovornice samo zbog vršenja usluga.
2. 1) Nezavisno od odredaba stava 1. ovog člana, penzije i druga slična primanja koje fizičkom licu plaća država ugovornica ili njena politička jedinica ili jedinica lokalne samouprave neposredno ili iz fondova, za usluge učinjene toj državi ugovornici ili političkoj jedinici ili jedinici lokalne samouprave oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
- 2) Penzije i druga slična primanja oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako je fizičko lice rezident i državljanin te druge države ugovornice.
3. Odredbe čl. 16, 17, 18. i 19. ovog ugovora primenjuju se na zarade, naknade, penzije i druga slična primanja za usluge učinjene u vezi sa privrednom delatnošću države ugovornice ili njene političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave.

Član 21.

STUDENTI I LICA NA STRUČNOJ OBUCI

1. Student ili lice na stručnoj obuci koje je neposredno pre odlaska u državu ugovornicu bilo rezident ili je rezident druge države ugovornice, a boravi u prvopomenutoj državi ugovornici isključivo radi obrazovanja ili obučavanja, ne oporezuje se u toj državi ugovornici za primanja koja dobija za izdržavanje, obrazovanje ili obučavanje, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države ugovornice.
2. Student ili lice na stručnoj obuci iz stava 1. ovog člana ima pravo u toku obrazovanja ili obučavanja na ista izuzeća, oslobađanja ili umanjenja poreza na pomoć u novcu, stipendije i primanja iz radnog odnosa koji nisu obuhvaćeni stavom 1. ovog člana, kao i rezidenti države ugovornice u kojoj boravi.

Član 22.

UČITELJI, PROFESORI I ISTRAŽIVAČI

1. Fizičko lice koje je prisutno u državi ugovornici radi predavanja ili istraživanja na univerzitetu, višoj školi, školi ili drugoj sličnoj priznatoj obrazovnoj instituciji u toj državi ugovornici i koje je rezident ili je neposredno pre tog prisustva bilo rezident druge države ugovornice, izuzima se od oporezivanja u prvopomenutoj državi ugovornici za primanja za predavanja ili istraživanja u periodu koji nije duži od dve godine od dana njegovog prvog boravka u tom cilju, pod uslovom da su ta primanja iz izvora van te države ugovornice.

2. Odredba stava 1. ovog člana ne primenjuju se na primanja od istraživanja, ako to istraživanje nije u javnom interesu, već prvenstveno u ličnom interesu određenog lica ili više lica.

Član 23.

OSTALI DOHODAK

1. Delovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira na to gde nastaju, koji nisu regulisani u prethodnim članovima ovog ugovora oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

2. Odredba stava 1. ovog člana ne primenjuje se na dohodak, osim na dohodak od nepokretnosti definisane u stavu 2. člana 6. ovog ugovora, ako primalac tog dohotka - rezident države ugovornice obavlja poslovanje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili ako u toj drugoj državi obavlja samostalne lične delatnosti iz stalne baze koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na osnovu kojih se dohodak plaća stvarno su povezani sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnom bazom. U tom slučaju se, prema potrebi, primenjuju odredbe člana 7. ili člana 15. ovog ugovora.

3. Izuzetno od odredaba st. 1. i 2. ovog člana, delovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu regulisani u prethodnim članovima ovog ugovora, a koji nastaju u drugoj državi ugovornici, mogu se oporezivati i u toj drugoj državi ugovornici.

Član 24.

IMOVINA

1. Imovina koja se sastoji od nepokretnosti navedene u članu 6. ovog ugovora koju poseduje rezident države ugovornice i koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Imovina koja se sastoji od pokretnih stvari koje predstavljaju deo poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili od pokretnih stvari koje pripadaju stalnoj bazi koja služi rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici za obavljanje samostalnih ličnih delatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Imovina koja se sastoji od brodova i vazduhoplova koji se koriste u međunarodnom saobraćaju i pokretnih stvari koje služe za korišćenje tih brodova i vazduhoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sedište stvarne uprave preduzeća.

4. Sva ostala imovina rezidenta države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici.

Član 25.

OTKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Ako rezident države ugovornice ostvaruje dohodak ili poseduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog ugovora, mogu oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvopomenuta država ugovornica odobrava:

- kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos jednak porezu na dohodak koji je plaćen u toj drugoj državi ugovornici;
- kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos jednak porezu na imovinu koji je plaćen u toj drugoj državi ugovornici.

Taj odbitak i u jednom i u drugom slučaju ne može biti veći od dela poreza na dohodak ili poreza na imovinu, kako je obračunat pre izvršenog odbijanja, koji odgovara, zavisno od slučaja, dohotku ili imovini koji se mogu oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako su, u skladu s nekom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari ili imovina koju poseduje rezident države ugovornice izuzeti od oporezivanja u toj državi ugovornici, ta država ugovornica može, pri obračunavanju poreza na ostali dohodak ili imovinu tog rezidenta, da uzme u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

Član 26.

JEDNAK TRETMAN

1. Državljeni države ugovornice ne podležu u drugoj državi ugovornici oporezivanju ili zahtevu u vezi s oporezivanjem koje je drukčije ili teže od oporezivanja i zahteva u vezi s oporezivanjem, posebno u odnosu na rezidentnost, kojima državljani te druge države ugovornice u istim uslovima, podležu ili mogu podleći. Ova odredba se, nezavisno od odredaba člana 1. ovog ugovora, primenjuje i na lica koja nisu rezidenti jedne ili obe države ugovornice.

2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju preduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne može biti nepovoljnije u toj drugoj državi ugovornici od oporezivanja preduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste delatnosti. Ova odredba ne može se tumačiti tako da obavezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice odobrava lična oslobađanja, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja zbog ličnog statusa ili porodičnih obaveza koje odobrava svojim rezidentima.

3. Kamata, autorske naknade, naknade za tehničke usluge i druge isplate koje preduzeće države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice, pri utvrđivanju oporezive dobiti tog preduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su plaćene rezidentu prvopomenute države, osim kada se primenjuju odredbe člana 9. stav 1, člana 11. stav 7, člana 12. stav 6. ili člana 13. stav 6. ovog ugovora. Takođe, dugovi preduzeća države ugovornice rezidentu druge države ugovornice, pri utvrđivanju oporezive imovine tog preduzeća, odbijaju se pod istim uslovima kao da su bili ugovoreni s rezidentom prvopomenute države ugovornice.

4. Preduzeća države ugovornice čiju imovinu potpuno ili delimično poseduju ili kontrolišu, posredno ili neposredno, jedan ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvopomenutoj državi ugovornici ne podležu oporezivanju ili obavezi u vezi s oporezivanjem, koje je drukčije ili teže od oporezivanja i obaveza u vezi s oporezivanjem kome druga slična preduzeća prvopomenute države ugovornice podležu ili mogu podleći.

5. Odredbe ovog člana primenjuju se na poreze navedene u članu 2. ovog ugovora.

Član 27.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako lice smatra da mere jedne ili obe države ugovornice dovode ili će dovesti do toga da ne bude oporezovano u skladu s odredbama ovog ugovora, ono može, bez obzira na pravna sredstva predviđena zakonom tih država ugovornica, da izloži svoj slučaj nadležnom organu države ugovornice čiji je rezident ili, ako njegov slučaj potpada pod član 26. stav 1. ovog ugovora, one države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj mora biti izložen u roku od tri godine od dana prvog obaveštenja o meri koja dovodi do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog ugovora.

2. Ako nadležni organ smatra da je prigovor opravdan i ako nije u mogućnosti da sam dođe do zadovoljavajućeg rešenja, nastojeće da slučaj reši zajedničkim dogovorom s nadležnim organom druge države ugovornice radi izbegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim ugovorom. Postignuti dogovor primenjuje se bez obzira na vremenska ograničenja u zakonu država ugovornica.

3. Nadležni organi država ugovornica nastoje da zajedničkim dogovorom otklone teškoće ili nejasnoće koje nastaju pri tumačenju ili primeni ovog ugovora. Oni se mogu i zajednički savetovati radi otklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim ugovorom.

4. Nadležni organi država ugovornica mogu neposredno međusobno opštiti, uključujući opštenje preko zajedničke komisije koju čine oni sami ili njihovi predstavnici, radi postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova ovog člana.

Član 28.

RAZMENA OBAVEŠTENJA

1. Nadležni organi država ugovornica razmenjuju obaveštenja za koja se može predvideti da će biti od značaja za primenu odredaba ovog ugovora ili za administriranje ili prinudno izvršenje zakona koji se odnose na poreze svake vrste i opisa koje zavode države ugovornice ili njihove političke jedinice ili jedinice lokalne samouprave, ako oporezivanje predviđeno tim zakonima nije u suprotnosti s ovim ugovorom. Razmena obaveštenja nije ograničena čl. 1. i 2. ovog ugovora.

2. Obaveštenje primljeno, na osnovu stava 1. ovog člana, od države ugovornice smatra se tajnom isto kao i obaveštenje dobijeno prema zakonima te države ugovornice i može se saopštiti samo licima ili organima (uključujući sudove i upravne organe) koji su nadležni za razrez ili naplatu, prinudno ili sudsko izvršenje, rešavanje po žalbama, u odnosu na poreze navedene u stavu 1. ovog člana ili u odnosu na kontrolu napred navedenog. Ta lica ili organi koriste obaveštenja samo za te svrhe. Oni mogu saopštiti obaveštenja u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao obaveza države ugovornice da:

- 1) preduzima upravne mere suprotne zakonima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- 2) daje obaveštenja koja se ne mogu dobiti na osnovu zakona ili u redovnom upravnom postupku te ili druge države ugovornice;

3) daje obaveštenja koja otkrivaju trgovinsku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili poslovni postupak ili obaveštenje čije bi saopštenje bilo suprotno javnom poretku.

4. Ukoliko država ugovornica traži obaveštenja u skladu sa ovim članom, druga država ugovornica će koristiti svoje mere da bi pribavila tražena obaveštenja, čak i da toj drugoj državi ugovornici ta obaveštenja možda nisu potrebna za sopstvene poreske svrhe. Obaveza sadržana u prethodnoj rečenici podleže ograničenjima iz stava 3. ovog člana, osim ako bi ta ograničenja onemogućila državu ugovornicu da daje obaveštenja samo zbog toga što ne postoji domaća potreba za takvim obaveštenjima.

5. Odredbe stava 3. ovog člana ne mogu se ni u kom slučaju tumačiti kao mogućnost države ugovornice da odbije davanje obaveštenja samo zato što obaveštenja poseduje banka, druga finansijska institucija, zastupnik ili lice koje radi u agenciji ili u fiducijarnom svojstvu ili koje ima veze sa vlasništvom interesa u licu.

Član 29.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULATA

Odredbe ovog ugovora ne utiču na poreske povlastice članova diplomatskih misija ili konzulata predviđene opštim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih međunarodnih ugovora.

Član 30.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ovaj ugovor stupa na snagu datumom slanja, diplomatskim putem, poslednjeg od pisмениh obaveštenja kojim država ugovornica obaveštava da je okončala unutrašnji postupak za stupanje na snagu ovog ugovora.

2. Ovaj ugovor se primenjuje u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren i na poreze na imovinu koja se poseduje u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj Ugovor stupa na snagu.

Član 31.

PRESTANAK VAŽENJA

1. Ovaj ugovor ostaje na snazi dok ga ne otkaže jedna od država ugovornica. Država ugovornica može otkazati ugovor diplomatskim putem, dostavljanjem pismenog obaveštenja o prestanku njegovog važenja, najkasnije šest meseci pre kraja bilo koje kalendarske godine posle perioda od pet godina od dana stupanja na snagu Ugovora.

2. Ovaj ugovor prestaje da se primenjuje u odnosu na poreze na dohodak koji je ostvaren i na poreze na imovinu koja se poseduje u svakoj poreskoj godini koja počinje prvog januara ili posle prvog januara kalendarske godine koja neposredno sledi godinu u kojoj je dato obaveštenje o prestanku važenja.

U potvrdu čega su dole potpisani, punovažno za to ovlašćeni, potpisali ovaj ugovor.

Sačinjeno u Aštani ovog 28. dana avgusta 2015. godine, u dva originalna primerka, na srpskom, kazaškom, ruskom i engleskom jeziku, svi tekstovi su podjednako verodostojni. U slučaju razlike između tekstova, merodavan je engleski tekst.

ZA VLADU
REPUBLIKE SRBIJE

ZA VLADU
REPUBLIKE KAZAHSTAN

ŽELJKO SERTIĆ

NURBAKH RUSTEMOV

PROTOKOL

U trenutku potpisivanja Ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazahstan o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu (u daljem tekstu „Ugovor”), dole potpisani su se saglasili o sledećim odredbama koje čine sastavni deo ovog ugovora:

1. Podrazumeva se, da odredbe ovog ugovora niukom slučaju ne sprečavaju državu ugovornicu da primenjuje odredbe i mere svog domaćeg zakona protiv izbegavanja poreza ili poreske evazije, bez obzira da li su opisane kao takve.

2. U odnosu na član 14. stav 4. ovog ugovora:

Utvrđivanje da li akcije kompanije ili uporedivi interesi u drugim entitetima koji ne izdaju akcije (kao što su partnerstvo, trust ili drugi) više od 50 odsto svoje vrednosti ostvaruju neposredno ili posredno od nepokretnosti koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, se, uobičajeno, vrši upoređivanjem vrednosti odnosno nepokretnosti sa vrednošću celokupne imovine kompanije ili drugih entiteta koji ne izdaju akcije (kao što su partnerstvo, trust ili drugi) i to bez uzimanja u obzir dugova i drugih obaveza kompanije ili drugih entiteta koji ne izdaju akcije, kao što su partnerstvo, trust ili drugi (kao i nezavisno od činjenice da li su obezbeđeni hipotekom na nepokretnosti o kojoj je u konkretnom slučaju reč).

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. Ustavni osnov za donošenje zakona

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona, sadržan je u članu 97. tačka 1. Ustava Republike Srbije, prema kome Republika Srbija, između ostalog, uređuje i obezbeđuje svoj međunarodni položaj i odnose sa drugim državama i međunarodnim organizacijama i u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava, prema kome Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kada je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. Razlozi za potvrđivanje ovog ugovora i ciljevi koji se njime žele ostvariti

Nacrt ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazahstan o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu (u daljem tekstu: Ugovor) parafiran je u Aštani, 24. aprila 2013. godine. Dve strane su se saglasile o potrebi preduzimanja svih mera neophodnih za što skorije potpisivanje Ugovora.

S tim u vezi Vlada je, Zaključkom 05 Broj: 018-4552/2013 od 4. juna 2013. godine, usvojila Nacrt ugovora i zadužila tadašnje Ministarstvo finansija i privrede da predloži lice koje će, u ime Vlade, kao zastupnika Republike Srbije, potpisati Ugovor, onda kada se sa kazahstanskom stranom postigne dogovor o datumu i mestu potpisivanja, kao i o nivou potpisnika (tač. 2. i 3. Zaključka).

Imajući u vidu navedeno, dogovoreno je da Ugovor potpiše Željko Sertić, ministar privrede, koji je bio član delegacije Republike Srbije za vreme posete predsednika Republike Srbije Tomislava Nikolića Republici Kazahstan (28. avgusta 2015. godine).

Vlada je, Zaključkom 05 Broj: 119-8885/2015 od 20. avgusta 2015. godine, ovlastila Željka Sertića, ministra privrede da, u ime Vlade kao zastupnika Republike Srbije, potpiše Ugovor između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazahstan o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu (tačka 1. Zaključka).

Ugovor je potpisan 28. avgusta 2015. godine u Aštani. U ime Vlade, kao zastupnika Republike Srbije, Ugovor je potpisao Željko Sertić, ministar privrede, a u ime Republike Kazahstan, Nurbakh Rustemov, izvanredni i opunomoćeni ambasador Republike Kazahstan u Republici Srbiji.

Zaključenje Ugovora predstavlja značajan doprinos unapređenju bilateralne privredne i finansijske saradnje Republike Srbije i Republike Kazahstan, jer se njime otklanja problem dvostrukog oporezivanja fizičkih i pravnih lica - rezidenata dve države. Ugovor obezbeđuje zajedničke kriterijume za određivanje prava oporezivanja pojedinih kategorija dohotka i imovine.

Napominjemo, da Ugovor stimuliše ulaganje kapitala rezidenata Republike Srbije u Republici Kazahstan i rezidenata Republike Kazahstan u Republici Srbiji.

Imajući u vidu navedeno, generalno možemo zaključiti da zaključenje Ugovora obezbeđuje pravni preduslov za efikasnije privređivanje i konkurentnost preduzeća Republike Srbije u Republici Kazahstan, odnosno preduzeća Republike

Kazahstan u Republici Srbiji, što predstavlja značajan doprinos unapređenju bilateralne privredne i finansijske saradnje.

Posebno ukazujemo, da Ugovor predstavlja preduslov za buduća ulaganja kazahstanskih investitora u privredu Republike Srbije, odnosno stvaranje uslova za njihovo učešće u procesu privatizacije, ali i za korišćenje odgovarajućih finansijskih instrumenata za podsticanje viših oblika bilateralne ekonomske saradnje.

III. Objašnjenje osnovnih pravnih instituta i pojedinačnih rešenja

Odredbom člana 1. ovog zakona predviđa se potvrđivanje Ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazhstan o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu, potpisanog 28. avgusta 2015. godine u Aštani.

Odredba člana 2. ovog zakona sadrži tekst Ugovora između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Kazahstan o izbegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju poreske evazije u odnosu na poreze na dohodak i na imovinu, u originalu na srpskom jeziku.

U odredbi člana 3. ovog zakona uređuje se stupanje na snagu ovog zakona.

IV. Ocena potrebnih finansijskih sredstava za sprovođenje zakona

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna finansijska sredstva iz budžeta Republike Srbije.